

ODŚPIEWAĆ (6) *vb pf*

odśpiewać (5), **odśpiwać** (1); odśpiewać *RejRozpr, BielKom, RejFig, Mącz, SkarŻyw*; odśpiwać *RejKup*.

o *prawdopodobnie jasne (tak w od-); e jasne; a z tekstu nie oznaczającego pochyleń.*

[*inf* odśpiewać.] ◇ *fut 1 sg* odśpiewam (1). ◇ *3 sg* odśpiewa (1). ◇ *3 pl* odśpiewają (2). ◇ *praet 3 pl m pers* odśpiewali (2). ◇ [*part praet act* odśpiew(a)wszy.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XIX w.

1. *Prześpiewać, wyspiewać do końca modlitwy liturgiczne i pieśni związane z rytuałem kościelnym; canticum finire Cn [co] (5) : Dzyewczętá primę spyewáią/ A pánny ftoł przypráwiáią/ [...] Odśpyewáią mńze kálendy/ To ich będzyc dofyc wńzędý *BielKom* G3v; *SkarŻyw* 510; [noną odśpiewawńzý tedý fiołtry maia czitacz. *StatNorb* 48, 51, 124, 324, 328].*

*Zwrot: »nieszpor odśpiewać« (1): Boć wiere owy odpusty Nic nieśfá iedno rospusty. [...] Kiedy nieśpor/ odśpywáią Czego wic niepokusfáią. *RejKup* k4.*

*Przen i żart. (2) : Miły Woycie což fie dzieie Aboć fie ten kxiądz z nas śmieie. Máło śpiewa wśfytko dzwoni Mífa niebyłá iáko łoni. [...] Iutrzniey tey nigdy nieślychác Podobno mufi záfypiac. Odśpiewa iá czáfem łowá Bo wic kxiędzu ciężý głowá. *RejRozpr* A2v.*

*Zwrot: »odśpiewać [jakim] głosem« (1): Boday cie [*diabeł*] wziął fámego/ wńzyfcy [zebrani w kościele] záfwołáli/ Ták naboźnemi głofy iutrznią odśpiewáli. *RejFig* Dd6v.*

2. *Odpowiadać śpiewem na czyjś śpiew (1) :*

*Zwrot: »odśpiewać [komu] zasię« (1): Reclamabo tibi vicissim, Odśpiewamći záfię. *Mącz* 55c.*

Formacje współrdzenne cf ŚPIEWAĆ.

Cf **ODŚPIEWANIE**